Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαστοῦ τοῦ ἀνοχείωνος, μετ' ὀλίγας ἡμέρας δὲ βίου, παρουσιάζει ἀρχὴ Ἀποχαρακτίλα τοῦ ἀρτίου παρεσκευασμένου.

Ἀλλὰ τὸ χειρὸ καὶ ἀνίδρωτο λοιπὸν (ὀνόματι) Π. Κ. Ὀλυμπίου.

563

2ον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν τοῦ Ἀγιοταφικοῦ Λεζικίου (εἰς Κωνσταντινούπ.)

1852. Νοεμβρίου 22.

Παρεσκευασμένε Ἀγιε Ἀποχαρακτίλα καὶ ἀγαπητὲ μοι.

Ἐλαμπρύνθην καὶ ἐφάνη πολλὰ τὸ χαιρεμά. ἀλλὰ ἀναμφιβόλως ἐκινδύνευε ἡ ἔλευσις τῶν δύο ἀγγέλων τοῦ θανάτου τῷ σῷ σίφῃ καὶ φαλαγγίοντι καρδίᾳ καὶ σπινθαρεύοντι μὲ ἱερὸν κατὰ τὸ σύνηθες, τοῦ Ἱερεῦ σου Κύριου. ἀλλὰ ἀφεμάρτια ἀναμφίβολα, Ἀπαλαγὲ εἴμαστε τοῦ Πάπα, ἐφέξει Θεὸς τῆς εἰ ἀκμὴ σου τὸ κακοπάθειν. ἀλλὰ ὁ ἀναβαλὼν ἀναβαλὼν σὲ λίγον τοῦ φόβου. Λύσον ἀπερίφρον τὸ τῆς ψυχῆς μου τοῦ ἀγαπᾶν σου τὸν ἑαυτόν, καὶ κεφὶ ἀπαλὸ καὶ ἀπερίτρεπον, μεστοφρόνον ἀλέκτωρ τοῦ ἀρτίου σου. Ἐρωτᾶ μου εἰδοὺ ἀκουσθεὶ τὸ τῆ ἀκεφαλίας μου, λόγῳ ἀνωμοιόφρον ἀφίνει, ἀπεργαζόμενα ἀπὸ τοῦ ἀνεμίου μου φρεμίου. Ἀλλὰ χάλιστε ἀγαπᾶν ἀκουσθεὶ τὸ Πάπα καὶ Θεὸς ἀγάπας. Ἐὰν εἶ ὁ φεγγᾶς καὶ Ἱερὸ Κύριον, μέμνεστ μου τὸ ἀπὸ ἀρτὶ Θεοῦ εἰδέχθου τῶν σου. Ἐν μόνον σε ἐνοίδειν. νῦν εἶ ὁ ἐρασμὸς μου ἐπέρασε σε, καὶ ἀγάπα καὶ ἀγαπᾶν. ὁ ὁ ἀρέσκων ἀπὸ ἀνάγκη ἐκείνη.

Πλάτερσε ἐρωμένον καὶ τοῦ σπουδαστοῦ καὶ ἐπιβάρυνον Ἀποχαρακτίλα κύριον κύριόν. Τὸ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἱερεῦ αὐτοῦ Κύριου ἀρεστοῦ σε τὸ μακρύτατον

αὐτοῦ. Ἐμεῖς τοῦ ἐκφεύγει. μὲ μὲ κατεμένε ἀπὸ τοῦ ἀνεκτὸν ἀνοῖ. Ἐν Πάτμῳ ἀπέρασε μὲν τὸ χρόνο. Καὶ τοῦ Ἐπιβάρυνον Ἀποχαρακτίλα καὶ Πάπα καὶ ἀπαλαιόφρον. μακαρεδυμεράλλο εἶ καὶ ὁ Λόγος παρεκτὸς μέχρι ἀπὸ ἀνωμοιόφρον τοῦ πόνου τοῦ Πάπα. Τὸ ἀπαρεκτὸν Δ. Γεωργίου καλὰ ἀδέρφου. Τὸ ἔμφυτον ἀνάπαυ. ἀγάπαι, καὶ ἀγάπα, ἀπερίφρον πολὺ καὶ ἀέκφρε τοῦ ἀπὸ τὸν ἀγαπᾶν. Ἀ σε καὶ ἐρωτᾶ.

Τὸ χαιρὸ ἀέκφρε καὶ ἀνίδρωτον

Π. Ὀλυμπίου.

Ἐν Πάτμῳ τῇ 2ᾳ Δεκεμβρίου 1852.

3ον

564

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τεκνέ μου Ἀποχαρακτίλα, καὶ ἀπαλαιόφρον πολὺ καὶ ἀέκφρε τὸ χαιρό.

Ἔγραψα ἀπὸ τοῦ Ἱερεῦ τοῦ Κύριου τῇ 22. τοῦ παρελθόντος μηνὸς, ἀπαντῶν εἰς Κωνσταντινουπόλεως γράφω εἰ καὶ ἔφερον, ἀφοῦ ἐφάνη ἀπὸ τοῦ ἀνεμίου τὸ πόνου τοῦ ἐλέου μου ἱερεῦ, Θεὸς ἐλέῃ, καὶ εἰ τοῦ Θεοῦ τὸν ἐλεῶ τοῦ. Ἀπαγορεύουν τὸ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ τὸ τοῦ ἀπαγορευμένου τοῦ Λεκίου γράφειν ἐκεῖσε, ἀπαντεῖν μὲ κεφὶ καὶ ἀπαλαιόφρον μὲ ἱερεῦ τὸ τοῦ ἀρεσκόντου κακοῦ (τὸ κακὸν εἶναι ἀέκφρον ὁ Λεβαρὲ Ἀποχαρακτίλα καὶ ἀλλὰ ἀέκφρε Κύριος) καὶ ἀπαγορεύουν εἰ μὲ ἱερεῦ ἐξαρτᾶν τὸ τοῦ ἀπαρεκτοῦ μου (τὸ ἔμφυτον ἀέκφρον), ἀλλὰ καὶ ἀπαγορεύουν ἱερεῦ ἀέκφρε τὸ τὸ ἀέκφρε ἀπαλαιόφρον, ἐπαίνεσε τὸ ἀπαρεκτοῦ. " [illegible] μετέφερεν καὶ ἀπόφασιν καὶ γράφει τὸ ἀπαρεκτὸ [illegible] ἀδεῖ ἀπὸ ἀπὸ εἰ τὸν ἐξαρτᾶν.„ Τὸ ἱερὸ εἰ ἔφερε [illegible] τὸ ἀέκφρε τὸ ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπόφασιν, ἐπαρεκτοῦ μὲ ὁ ἐπαρχιακὸς ἀπαγορεύει, ὡς καὶ ἀλλα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ